două, sau trei, dragoste

de C. Naghi

CETEAM acum câtăva vreme, în „STADION" reportajul biografic scris de prietenul VIRGIL LUDU și având subiect modul strălucit în care fosta vedetă a sportului cu balonul rotund, SONY NICULESCU și-a împăcat cele două pasiuni ale existenței sale: footballul și violonceiul. Și, citind, reflectam că'n viața fiecărui individ cu siguranță există această greutate de alegere, de satisfacere, între două (dacă nu mai multe) dragoste, pe simai activități dragi, de foarte multe ori total diferite ca idei, instrument și scop.

Mulți renunță la una din pasiuni, dedicându-se, cu fervoare și întregimea posibilităților, celeilalte. Dar nu aceștia sunt cei ce atinge fericirea, ci restul, — mai puțini, desigur, — cari reușesc a păstra fidelitate ambelor iubiri Ca SONY NICULESCU, amatorul a două arte... sport și muzică...

La fel ca semnatarul rândurilor acestea, pasionat de gazetărie, dar în egală măsură de basket și volley-ball.

Veți spune că auto-biografiile nu-și au rostul act și că, în general, o auto-biografie e atractivă numai atunci când... e scrisă de altul decât personagiul principal al el... Iarăși veți obiecta că, început astfel, articolul nu mai poate fi, — așa cum s'a dorit inițial, — „DE FOND". Totuși... câte acțiuni nu sunt ceeace nu vor să pară, și invers...

Așa încât, să revenim, nu la olle, ci la sporturile: la pasiunile noastre: la basket și volley-ball.

Vedeți, tot ce e sportiv, din footbali se trage, fiecare om a „debutat" în sport t cu o mingе de cârpă (sau de cauciuc, cei mai avuți), pe un maidan sau, în recreații, în curtea școalei. Dar nu toți am rămas în football, și'n orice caz nu ne-am întors la football odată ce am cunoscut satisfacțiile basket-ballului și volley-ballului sau atletismului. Deoc, oare, v'ați întrebat vreodată? E așa de simplu...

Marile prietenii, adevăratele prietenii, se leagă mai cu osebire între oprimați, între cei puși la index de clasele dominante. Și, să recunoaștem, footballul și boxul au fost pentru basket-ball și volley-ball (și atletism). — până la Organizația Sportului Popular (până la cotitura istorică a acelui 23 August), — clase dominante.

Dar, oprimații basket-volley-ballului formam, firesc, o familie, — cu obiectele noastre de mâhniri, — dar și de bucurii, — cu năzuințele și credințele noastre, între cari cea mai de preț: că sporturile acestea au drept la mai mult, că pot oferi mai mult decât multe sporturi maselor de tineret trezite la viață nouă de zorii lui 23 August. Și, deaceea nu ne-a fost greu să ne afirmăm, iar ajutorul larg, neprecupețit al ORGANIZAȚIEI SPORTULUI POPULAR a găsit la familia basket-volley-ballului o entuziastă adeziune, așa cum pornirea pe drumul progresului a fost lesne. Și firească, fiind vorba de două reciproce concursuri și interese.

Și, devenind la ideia inițială, la acele două dragoste... în curând, autorul acestor rânduri va putea vorbi de... trei pasiuni, căci ultimul pas și esențialul în calea de dobândire a progresului a fost făcut, la Bled, în cadrul conferinței sportive a Balcanilor și Europei Centrale, va fi definitivat în țară la noi, poate chiar până la apariția celor de față, ca să-și găsească, apoi, aplicare la Sofia: în prima ediție a Jocurilor Balcanice și ale Europei Centrale (J.B.E.C.), basket-ballul și volley-ballul vor fi prezente în competiții diferite, ca sporturi diferite, cu clasamente deosebite.

Socoteala e simplă: a treia pasiune a noastră, — gazetăria, — ne va permite să asigurăm, poate chiar mai mult decât până acum, fidelitate celorlalte două dragoste: basket-ballul și volley-ballul.

Încheind, să fim de acord că mai greu ne e să înșelăm gazetăria în favoarea basket-ballului și volley-ballului, — și viceversa, — decât lui SONY NICULESCU de-a nu fi fidel violoncelului, din din cauza footballului, ori invers.

Ceeace nu înseamnă că nu-i vom mulțumi lui SONY NICULESCU, — și mai cu seamă amicului VIRGIL LUDU, — pentru furnizarea... uverturei (à propos de violoncel...) unui articol (poate de fond), ce se definea greu... în contradicție cu basket-ballul și volley-ballul, cari progresează ușor și ușor vor atinge în scurtă vreme nebănuite culmi...

Vreți să vă placă basket-ballul ?

Căutați să-l înțelegeți. - Veți fi entuziasmați ! - Nu credeți ? - Urmăriți pe «prietenul» meu la primul său match de basket-ball

Reportaj de VASILE BORDEIANU

Era într'o Duminică dimineața. Un soare strălucitor de Aprilie își făcea loc printre crengile copacilor. Ziua se anunța foarte frumoasă. Mă pregăteam să ies în oraș.

Pe drum, îmi ese în cale un prieten, un vechi sportiv, pasionat după foot-ball.

In ziua aceia îi veni se o idee foarte... poli-sportivă. Ținea morțiș să meargă la basket-ball. Nu văzuse niciodată. N'am putut să-i rezist și iată-ne pe amândoi în trând pe terenul dela Drept.

Văzându-l cât de nedumerit privea primul panou ce-i eșise în cale, am căutat să-i explic :

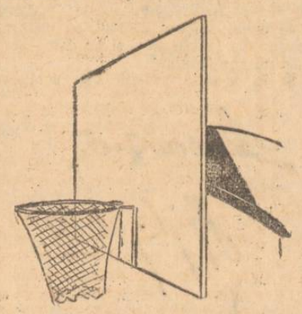

— Acesta este un coș!

— Vrei să zici, o poartă!

Dându-mi seama prin ce prizmă privește lucrurile, am căutat să-i arăt că, spre deosebire de poarta dela foot-ball, coșul nu este apărat de un portar, deoarece are un diametru de numai 45 c. m. și este asezat la o înălțime de peste 3 metri, unde nu pot ajunge jucătorii.

— Așa dar, mingea trebuie aruncată cu multă precizie pentru a putea pătrunde în coș.

Explicația mea nu era suficient de lămuritoare pentru el. A vrut să vadă un match. L-am lăsat să aleagă terenul unde să privească.

Un match tocmai începea. Dar, dela primele mingii au început să curgă și întrebările :

— Dece pierde ăla timpul bătând mingea în pământ ?

— Asta face parte din joc, este driblingul, care la basket se execută cu mâna.

A urmat o pauză, în care timp, curiosul meu prieten, privea la tot ce se întâmplă pe teren.

Deodată însă exclamă revoltat :

— Nu înțeleg dece jucătorii se opresc atunci când primesc mingea. Dece nu fug cu ea spre coș ? Și lumea asta dece strigă, pași, pași, mereu ?

— Aici nu poți fugi, decât bătând mingea în pământ. Poți totuși fugi, dar numai atunci când n'ai mingea în mână. Jucătorii care nu respectă această regulă, se zice că fac „pași" și echipa respectivă pierde mingea.

— Poți să-mi spui dece arbitrul fluieră atâtea foult-uri? Văd că jucătorul sancționat nu face nimic.

— La basket-ball, nu e permis să fie atins jucătorul care are mingea, astfel că orice atingere cu scopul de a scoate mingea din mâna jucătorului advers se sancționează.

— Ei, păi la voi la basket poți să stai cu mingea în mână cât vrei că nu te atinge nimeni.

— Nu-i tocmai așa cum crezi, pentrucă jucătorul care are mingea nu o poate ține fără să o joace decât timp de 10 secunde.

— Măi, dar multe reguli mai aveți voi. Săracii jucători, trebue să învețe o școală ca să poată juca basket ! !

— Așa ar trebui, dar jucătorii noștri nu cunosc toți regulamentul. Din cauza asta se produc pe teren neînțelegeri între jucători și arbitri.

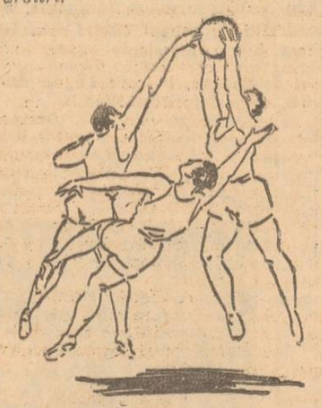

— Dar publicul, de unde știe toate regulele astea ?

— Este evident că publicul, în general, are idei foarte aproximative de felul cum se interpretează deciziile regulamentare.

— Nu sunt lămurit deloc. Uite cum un jucător a fost trântit jos și arbitrul n'a fluerat nimic.

— Păi nu întotdeauna se acordă foult. Dacă doi sau mai mulți jucători urmăresc mingea, nu adversarul, eventualele ciocniri și consecințele lor nu se sancționează. Nu-i mai puțin adevărat că fazele câteodată, sunt atât de rapide și vizibilitatea arbitrilor atât de redusă, încât chiar greșelile comise nu se pot sesiza. Nu mai vorbesc de arbitrajele slabe, incompetente, care, din nefericire, nu lipsesc la basket-ball.

— Dece sunt eliminați jucătorii depe teren ?

— Pentrucă atunci când fac patru foult-uri nu mai au dreptul să continue jocul.

— Da, dar dece sunt nemulțumiți, la uite cum vociferează?

Intr'adevăr, eșit pe tușe, un jucător își argumenta revoltat :

— Arbitrii ăștia dau foult-uri imaginare. Eu am jucat în străinătate și n'am văzut atâtea sancțiuni?!

Prietenul meu aștepta o explicație. Il pasiona tot ce se întâmpla și nu vrea să scape nimic nelămurit.

— Vezi jucătorii ăștia care susțin că au jucat în străinătate, dar se revoltă aici la sancțiunile ce sunt nevoiți să le suporte, n'au prea asimilat mare lucru din ce au văzut acolo. In străinătate se joacă ce-i drept, — un basket-ball mai dur, explicabil, dacă ne gândim că jucătorii de acolo sunt adevărați atleți și stăpâni pe joc astfel că nu recurg la iregularități pentru a obține balonul și în orice caz, când sunt sancționați își dau seama de inutilitatea vociferărilor.

— Ce însemnează foult tehnic? Văd că se acordă mereu, dar nu văd dece ?

— Intrebarea ta, deși simplă în fond, necesită un răspuns mai lung, pentrucă sunt foarte mulți, care au venit la basket-ball cu mult înaintea ta și nu înțeleg utilitatea acestei sancțiuni. Trebuie să fii de acord cu mine că basket-ballul este un sport complet. Intruneste în el toate calitățile unui adevărat sport. Eforturile care se cer celor care-l practică, sunt foarte mari, iar antrenamentul este condiție „sine qua non" pentru ca să poți juca basket ball. Acesta este motivul pentru care se joacă dealtfel pe un teren atât de redus ca dimensiuni Privește numai la această fază, foarte frecventă în

cursul unui joc. Poți admira, supleță, elasticitate, vigoare, într'un cuvânt, efortul în plină desfășurare. O încântare a ochiului. Ei bine, practicarea acestui minunat joc, nu îngădue abateri dela dis-

(Continuare în pag. 12-a)

CONCEPȚII NOUI IN BASKET-BALL

de GRIGORE AVACHIAN

IN FIECARE SPORT există o curbă în domeniul concepției de joc. Această curbă poate fi pozitivă sau negativă. In jocul de basket-ball inventat la începutul secolului nostru, practicat la noi începând din anul 1935 în mod oficial, curba aceasta a parcurs o mică ascendență aproape nesimțită, până în anul 1945 când și-a îndreptat săgeata putem spune deadreptul vertical.

Intreaga lume a basket-ballului românesc își poate da seama astăzi în ce anonimat s'a scăldat acest sport „minor" înainte de 1945.

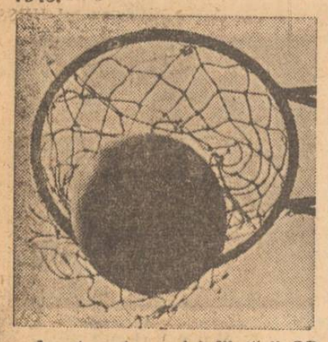

Acesta este anul înființării ORGANIZAȚIEI SPORTULUI POPULAR.

Toți cei ce practică basket-ballul trebue să considere la justa valoare faptul acesta și, ca o urmare firească, să contribue temeinic la o muncă constructivă, nu superficială așa cum erau obișnuiți în trecut când practicau sportul acesta pentru propria lor plăcere fără a se gândi la programul lui. Munca nu va fi grea, căci forurile conducătoare, în special în ceeace privește contactul cu străinătatea, factor principal în atingerea progresului, — acordă un larg concurs.

BASKET-BALLUL fiind un joc cu vaste posibilități de exprimări tehnice și tactice, permite jucătorului sau conducătorului cu puțină imaginație să înjghebeze diferite maniere de joc, cari pot fi numite, departe de a se limita la automatizare „sistem".

Să ne întoarcem înapoi cu 12 ani și să analizăm jocul echipelor de atunci. In atac nu se concepea ca un fundaș să treacă linia de centru, atacul fiind susținut numai de trei jucători, după cum în ofensivă extremele nu erau văzute în teren propriu. Exista în fiecare echipă un jucător care făcea legătura între cele două compartimente. S'a jucat în felul acesta până la vizita selecționatei orașului Brno și a echipei bulgare A.C. 23; deabia la aceste turnee care au permis să se vadă defectele sistemului practicat la noi, câte un fundaș a îndrăznit să treacă linia de centru și să efectueze incursiuni la coș.

A urmat apoi un turneu al grupării Sportul Studențesc în Polonia și Estonia. Rezultatul a fost colaborarea celor cinci jucători atât în atac cât și în apărare.

IN ANUL 1940 au început să apară elemente tinere și talentate și să se ridice grupări noui. Concepția colaborării în cinci jucători s'a împământenit. După jocurile cu slovacii am adoptat apărarea în zonă organizată și contra atacul organizat. Ne-am complăcut în această concepție de joc, atât timp cât am crezut că suntem pe drumul progresului. A trebuit să vină legăturile internaționale din ultimii ani ca să ne străduim și să găsim optimele condiții ale acestei concepții. S'a ajuns însă la un nivel care nu are viitorul asigurat în sensul că nu se mai poate progresa nici în tehnică individuală, nici în tactică de joc.

Reluând contactul cu grupările slovace am ajuns la concluzia că ele sunt departe de noi și au progresat enorm pe când acum șase ani ne măsuram cu puteri egale. De ce această disproporție?

Am trecut la concepții de joc modern cu orizonturi deschise

bazate pe vitalitate și mai ales pe elementele tinere. Aceasta în contrast cu vecinii noștri comuni, maghiarii, care au acceptat defensiva „om la om" iar în ofensivă au adoptat un sistem complet greșit, datorită fixității ce o caută pe teren în mod permanent unul sau doi jucători din linia de atac.

NOI NE AFLAM în momentul crucial. Se impune să călcăm pe urmele slovacilor și nici decum pe urmele maghiarilor, deoarece concepția de joc a primilor este mai apropiată de firea noastră. In mod practic trebue adoptat sistemul de apărare om la om, iar în atac fiecare om în orice post.

Prin apărarea om la om trebue să înțelegem o împerechere fără

GRIGORE AVACHIAN

cută rațional (se va ține seamă de viteza, înălțimea și maturitatea adversarului direct).

In ofensivă nu vom abandona contra atacul, în special pe teren reglementar, în sensul că nu jucătorul din vârful contra atacului este realizatorul, ci imediat acel ce-l urmează.

In fața unei apărări organizate, ofensiva noastră trebue să se bazeze pe o varietate de poziții ale celor cinci jucători.

CONDIȚIUNILE UNEI BUNE APLICARI a acestei noi concepții sunt multe însă vom porni bazându ne pe elementele tinere ușor de disciplinat în noua concepție, în așa fel ca o echipă să aibe o garnitură de 10 jucători de egale valori.

Nu trebue neglijată condiția fizică, element pe care trebue să-l consderăm a fi baza tuturor sporturilor.

Aceste rânduri să fie pentru tineretul nostru îndemnul unei propășiri sigure și vom încheia urând tuturor spor la muncă.

Bineînțeles ca în orice revoluție, vom distruge mai întâi obișnuințele învechite ca apoi să construim; deci va exista perioada de tranziție pe care, vom căuta să o facem cât mai nesimțită. Trebue să apelăm la dorința tineretului de a trece direct la o concepție care le garantează un orizont deschis.

10 ANI DE BASKET FEMENIN

Basket-ballul femenin este destul de tânăr în țara noastră.

Primele începuturi ale acestui sport s'au manifestat sporadic în anul 1938 când studentele dela ANEF, Livia Thomor, Nina Arphofer, Genuța nuța Drăgănescu s'au încumetat să imite pe „băeți" în jocul cu mingea la coș.

In același an a luat ființă prima grupare de basket-feminin: T. C. R.

Și tot în 1938 a avut loc și primul match oficial de basket-ball femenin: T. C. R. — Telefoane.

Deci, ne aflăm în al zecelea an de existență al basket-ballului femenin românesc.

Câte amintiri și câte... speranțe.

DELA 1-0 LA 99-0

DE CÂND SE JOACĂ basket-ball în țara noastră nu s'a înregistrat niciodată scorul final de 0-0.

Recordul celui mai mic scor de basket-ball îl deține matchul femenin: Delavrancea—Venus 1-0 (1-0) disputat în anul 1939 în sala „Inainte".

Recordul n'a mai putut fi egalat în ciuda străduințelor pe care le depun unele echipe femenine.

Anul acesta, în cadrul „Anefiadei" de basket femenin s'a reușit un scor mic, însă totuși mare, față de recordul din 1939.

Anul II a învins Anul IV cu 2-1 (0-1)!

SCOR

Știți care este cel mai prodigios în basket-ballul românesc? înregistrat scor mare

— 99—0 !

Acesta a fost rezultatul final al matchului V. S. C.—Av. Sportiv disputa (vorba vine) în 1935 în sala „Inainte".

ANUL CARE S'A CONSUMAT, a fost marcat de o intensă activitate a jocului cu „mingea la coș", mai ales pe tărâm internațional.

Trebue să remarc însă că activitatea a fost caracterizată de poziția geografică a țărilor europene.

Astfel, pe câtă vreme în Europa centrală și Balcani, a existat un permanent schimb de întâlniri, care culminează în fiecare an cu J. B. E. C., unde douăsute de tinere și tineri basket-ball-iști din opt țări leagă prietenii indestructibile, în restul Europei, se poate spune că activitatea internațională a fost dirijată exclusiv de țările din Sud-Estul european.

Aceasta vădește preocuparea structurală pentru sport în general, a unora din țări și activitatea „la voia întâmplării" a altora, oglindind prin nepăsarea sau atenționarea lor, enunțarea principiului de sport și punerea lui în valoare pentru cei mulți.

Basket-ball PESTE HOTARE!

de MIRCEA DUMITRESCU

secretar general F.R.B.V.

Este de remarcat însă, că sunt țări cu trecut în basket-ball, care — se pare — că au cu totul alte preocupări în momentul de față.

*

IN ITALIA lui de Gasperi, nu mai este timp de basket-ball. Dealtfel și întâlnirea care trebuia să se dispute la 7 Martie 1948 pe terenul Olimpia din Milano cu Cehoslovacia, a căzut în desuetudine.

Jucătorii selecționați, sunt îndrumați către alte „preocupări", mai utile!

FRAȚII GHERMASE dela A. S Napoli, au fost concentrați în vederea alegerilor. ROLANDI EDO de la Pavia ,cei cinci selecționați dela Roma și trei dela Olympia, sunt ingrenați în lupte politice pe care nu le doresc, care nu fac decât să nroșească viitorul, pe care toți sportivii îl doresc liniștit, pașnic pentru desvoltarea sportului, a vieții de toate zilele.

Singura întâlnire internațională a Italiei, a însemnat o victorie prețioasă deși — întâmplătoare — asupra Franței (Paris 36-35).

DAR INSAȘI activitatea Franței a fost stânjenită de luptele politice, care sufocă desvoltarea preocupărilor sportive. Deaceea, la 12 Febr. 1948, au avut ocazia să constate la Palais des Sports că nu este suficient să folosești vedete fugare ale altor țări, pentru a obține rezultate satisfăcătoare. Ungaria a învins Franța destul de categoric, (52-43), pentru ca Busnel, Perrier, Buffiere, Thilon, Chocat și ceilalți francezi, să reflecteze serios la aportul adus „naționalei" lor de profesioniștii fugari ca Ofner, Pernicenl, Nemeth și ceilalți.

Intârindu-și formația cu cel mai bun „centru fix" al Ungariei, cu Nemeth care le-a marcat unsprezece coșuri la 2 Mai 1947, (Ungaria — Franța: (45-45), cu Ofner (Austria), Perniceni (Italia) n'au reușit la prima ocazie decât o înfrângere mai categorică.

Toate acestea, spre deosebire de țările balcanice și ale Europei Centrale, unde profesionismul cuibărit sporadic în câteva unghere, a fost izgonit pentru totdeauna.

*

SPRE DEOSEBIRE de activitatea Italiei, Franței și a celor din jurul lor, cu activitate similară, unde numărul jucătorilor, nu constitue o preocupare, unde calitatea interesează numai ca spectacol și prin spectacol se înțelege amuzamentul „plătit" de spectatori. JOCURILE BALCANICE care se dispută anul acesta pentru a treia oară, cu un număr și mai mare de participanți, au constituit trăsătura de legătură a națiunilor participante, academia dela care fiecare țară s'a înapoiat acasă cu concluzii, cu principii noui pentru viitor.

Legătura creată și reîmprospătată anual și-a ales drumul firesc, legând prieteniii, care au condus la o serie întreagă de întâlniri interna-

(Continuare în pag. 19)

«ARATĂ-MI UNDE LUCREZI ȘI-ȚI VOIU SPUNE CUM LUCREZI»...

VĂ INVITĂM LA SEDIUL FEDERAȚIEI *de basket și volley-ball...*

SPUNE-MI cu cine umbli, ca să-ți spun cine ești, sau ce ești cum așa sună proverbul. Fapt cert e că pe tema asta se pot întocmi nenumărate variante.

Pentru a ne sluji intențiile cu cari am pornit la scrierea reportajului, vom alege o variantă... adaptabilă scopului.

„Arată-mi unde lucrezi...

...CA SA-ȚI SPUN CUM LUCREZI".

Intr'adevăr, poți judeca omul foarte bine după mediul în care muncește, mai precis după felul în care știe el a-și utiliri locul în care se mișcă.

pentru a produce ceva.

N'o să afli niciodată un muncitor harnic și conștient într'o încăpere peste care să troneze desordinea, răvășeala, colbul și vânjenișul, după cum atunci când te vei găsi în fața unui interior cu lucrurile rostuite ordonat, lucind de curățenie, într'un cuvânt în fața unei odăi cu grijă impodobite și cu gust, vei avea siguranța că acolo lucrează oameni ordonați, muncitori conștienți și, în concluzie, că treburile merg strună.

D. MIRCEA DUMITRESCU

Este impresia care ți-o dă prima privire aruncată în...

Sediul Federației de Basket și Volley-ball

SA VORBIM DREPT, nu suferim de loc de boala... «increderei». Dim potrivă,.. nu prea plecăm urechea la tot ce se spune și nu credem decât după ce ne am convins cu proprii noștri ochi că fumul existent vine dela un foc aevea aprins. E și mai bine pentru meseria noastră, care ne impune o bună informare

In consecință, ne veți scuza termenii entuziaști ce i rostim deoarece ei nu reproduc svonuri, ci reprezintă convingerea noastră că... faima frumuseței sediului Federației de Basket și Volley ball este meritată

Am fost, am văzut, am fost entuziasmați, am felicitat pe cei în drept, bănuiți ca... vinovați de frumusețea sediului, am plecat și acum... scriem.

P. A. Nou

(Continuare în pag. 17)